

ဇေယန

(ရာမည)

အောင်မြင်စွာနှင့်

အစိမ်းပြင်ရွာမှဖြစ်ရပ်ဆန်း

အောင်မြတ်သာနှင့်အစိမ်းပြင်ရွာမှ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

"အစိမ်းပြင်ရွာ"

နာမည် ကြားလိုက်တာနဲ့ တစ်မူ ထူးခြားနေသလို တကယ် ထူးခြားဆန်းပြားတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေလည်း ဒီရွာမှာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။

ဒီနေရာမှာ အစိမ်းပြင်ရွာရဲ့ တည်ရှိနေမှုကို အရင် မိတ်ဆက် ပေးချင်ပါတယ်။ အစိမ်းပြင်ရွာရဲ့ အရှေ့ဘက် တစ်လျှောက်မှာ တော့ မျက်စိတစ်ဆုံး ရှည်လျားလှတဲ့ လယ်ကွင်းပြင်ကြီးတွေ ရှိသလို၊ တောင်ဘက်မှာ တော့ နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း သုံးရာသီလုံး ရေမခန်းတဲ့ ချောင်းငယ်လေးတစ်ခု ရှိတယ်။

ရွာထဲမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ သူတွေကတော့ ချောင်းကနေ လယ်ကွင်းအနီးထိ ရောက်အောင် ရေသွင်းမြောင်းတစ်ခု ဖောက်လုပ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒီရေသွင်းမြောင်း ဖောက်လုပ်ခဲ့တဲ့ အကျိုးဆက်က နှစ်ခုရှိခဲ့တယ်။

ပထမတစ်ခုက စိုက်ပျိုးမြေတွေထဲ ရေအလွယ်တကူ သွင်းနိုင်ပြီး သီးနှံတွေ စိုက်ပျိုး ဖြစ်ထွန်းခဲ့တယ်။ ဒုတိယတစ်ခုက ရေသွင်းမြောင်းကြောင့် ထူးခြား ဆန်းကြယ်တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

ဒီရေသွင်းမြောင်း အစကို ပြောရမယ် ဆိုရင်ဖြင့် ...

"အဟမ်း အဟမ်း ... ရွာထဲမှာ ရှိတဲ့ ရွာသူရွာသား အပေါင်းတို့ မွန်းလွဲနှစ်နာရီကျရင် သူကြီးအိမ်ကို တစ်အိမ်တစ်ယောက် လာရောက်

စုရုံးပေးပါ မလာတဲ့ အိမ်ကို ထိုက်သင့်တဲ့ ဒဏ်ကြေး ချမှတ်မယ် အားလုံးကြားမယ်လို့ ထင်တယ် နောက်ဆုံးအကြိမ် ပြောမယ် မွန်းလွဲ၂နာရီ သူကြီးအိမ်ကို တစ်အိမ်တစ်ယောက် လာခဲ့ကြ"

ရွာလယ် ကုက္ကိုပင်ပေါ်မှာ တပ်ထားတဲ့ လော်စပီကာနှစ်လုံးရဲ့ အသံက တစ်ရွာလုံးကို ဖုံးသွားခဲ့တယ်။ အစိမ်းပြင်ရွာမှာ က ကိစ္စတစ်ခုခုရှိရင် သူကြီးက အခုလိုလော်စပီကာနဲ့ အော်ပြီး ဆော်ဩတတ်တယ်။

မွန်းလွဲနှစ်နာရီလောက် ရောက်တော့ သူကြီးအိမ်ဝိုင်းထဲမှာ ရွာသားတွေ ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စု နေရာယူပြီး ဖြစ်နေကြတယ်။ ခဏနေတော့ သူကြီးက အိမ်ပေါ်ကနေ ဆင်း လာပြီး ...

"အားလုံးစုံပြီလား စုံရင် ပြောစရာ ရှိတာလေး အနည်းငယ် ပြောဦးမယ်"

"စုံပြီ သူကြီး လယ်ထဲသွားလို့ အိမ်စောင့်မကျန်ခဲ့တဲ့ အိမ်တွေက လွဲပြီး ကျန်တဲ့ သူ အကုန်ရောက်ပြီ"

"အေးအေး လယ်ထဲသွားတဲ့ အိမ်တွေကိုလည်း ပြန်ရောက်တဲ့ အခါ ဒီကပြောလိုက်တာတွေ ပြန်ပြောပေးလိုက်ကြ အခုခေါ်တာက တခြားတော့ မဟုတ်ဘူး ငါတို့ ရွာက လယ်ယာ စိုက်ပျိုးတာကို အဓိကထားလုပ်တဲ့ ရွာဖြစ်လို့ မိုးခေါင်တဲ့ နှစ်တွေ ဆိုရင် လယ်သမားတွေ အထိနာကြတာ မင်းတို့ လည်း အသိပဲ ဒါကြောင့် ငါစိတ်ကူးထားတာက ရွာတောင်ဘက်က ချောင်းရေကို စိုက်ပျိုးမြေတွေဆီ ရောက်အောင် ရေသွင်းမြောင်း တူးချင်တယ် မင်းတို့ သဘောကရော ဘယ်လိုလည်း "

သူကြီးရဲ့ စကားအဆုံးမှာ ရွာသားထဲက တစ်ယောက်က ...

"သူကြီး ရေသွင်းမြောင်း တူးတာက ဟုတ်ပါပြီ ဒါပေမဲ့ ချောင်းနဲ့ လ

ယံက တခြားစီနော် တူးမယ်ဆိုရင်လည်း လူအင်အားလိုမယ် ဖြစ်ပါ့မလား"

"အေး ငါကလည်း အဲဒီလိုပြောမယ် ဆိုတာ ကြုံတွေ့ထားတယ် ဒီရေသွင်းမြောင်း တူးရင် ပင်ပန်းမယ် ခက်ခဲမယ်ဆိုတာ သိတယ် ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ ဒီတစ်ခါ အပင်ပန်းခံလိုက်ရင် နောက်နှစ်တွေ မိုးရွာတာ မရွာတာကို စိတ်ပူစရာ မလိုတော့ဘူး မင်းတို့ ရဲ့ သားသမီးမြေးမြစ်တွေ ရတဲ့ အထိ ဒီရေသွင်းမြောင်းက အထောက်အကူ ပေးလိမ့်မယ် ဒါကြောင့် ငါတို့ ရွာရဲ့ စီးပွားရေး တိုးတက်ဖို့ အတွက် ရေသွင်းမြောင်း တူးကိုတူးရမယ်"

"ဟုတ်တယ် သူကြီး ဒါဆိုလည်း အားလုံးတူတူ လုပ်ကြတာပေါ့ သူကြီးပြောတာ မှန်တယ်"

ရွာသားတွေထဲက ထောက်ခံတဲ့ သူတွေက လက်သီး လက်မောင်းတန်းကာ ထပြောကြပေမဲ့ လယ်ယာမလုပ်တဲ့ သူအချို့ကတော့ သိပ်သဘောမကျခဲ့ဘူး။

"ဒါဆို မနက်ဖြန်ကစပြီး ရေသွင်းမြောင်းတူးဖို့ လုပ်ငန်းစမယ် တစ်အိမ်ကို တစ်ယောက် မဖြစ်မနေ လုပ်အားပေးရမယ် တစ်ယောက် ထပ် ပိုလာချင်လည်း မောင်းမထုတ်ဘူး အေး ... တစ်ယောက်မှ မလာလို့ ကတော့ ငါ့အကြောင်းသိမယ် နားလည်လား"

"နားလည်ပါတယ် သူကြီး ရပ်ရွာအကျိုးအတွက်ပဲ လုပ်ရမှာ ပေါ့"

"အေး နားလည်ရင် မနက်ဖြန် မနက်ခုနစ်နာရီ ထိုးတာနဲ့ လုပ်ငန်းစမယ် ကိုယ့်အိမ်မှာ ရှိတဲ့ ပေါက်တူး ပေါက်ပြား ပေါက်ချွန်းတွေ အကုန် ယူလာခဲ့ အခုလိုလုပ်လို့ မကျေနပ်တဲ့ သူရှိရင် အခုကတည်းက ထပြောကြ ငါ့နောက်ကွယ်မှာ ပြောလို့ ငါကြားသိရင် မောင်ထိန် အဆိုးမဆိုနဲ့ "

သူကြီးက ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောပြီး အိမ်ပေါ် ပြန်တက်သွားတော့ မှ ရွာသားတွေ ကိုယ့်အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့လိုက်တယ်။ သူကြီးမောင်ထိန် ဆိုတာ အစိမ်းပြင်ရွာရဲ့ တတိယမြောက် သူကြီးတစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ သူကြီးရဲ့ အဖိုးက အစိမ်းပြင်ရွာကို စတည်ခဲ့တဲ့ သူ ဖြစ်တဲ့ အတွက် သားစဉ်မြေးဆက် သူကြီးရာထူးကို ဆက်ခံခဲ့ကြတာ ထုံးတမ်းမလေ့ တစ်ခုလို ဖြစ်ခဲ့တယ်။

သူကြီးမောင်ထိန် ဆိုတာကလည်း ခေသူ မဟုတ်ဘူး လူပျိုဘဝတုန်းက ရွာထဲဓားပြ ဝင်တိုက်တဲ့ ဓားပြဗိုလ်ကို သူ့လက်စွဲတော် ငှက်ကြီးတောင်နဲ့ ဇက်ပြတ်အောင် ခုတ်ခဲ့တဲ့ ရာဇဝင်ကလည်း ရှိခဲ့တော့ သူကြီးမောင်ထိန်ဆိုရင် တစ်ရွာလုံးက ချစ်ကြောက် ရိုသေကြတယ်။ အခုလည်း ရေသွင်းမြောင်း ဖောက်မဲ့ကိစ္စကို တစ်အိမ်တစ်ယောက် မလာမနေရ ရာဇသံပေးထားတဲ့ အတွက် မနက်ဖြန်စလုပ်မဲ့ အရေးကို အခုကတည်းက ပစ္စည်းစုသူစု၊ ရေသွင်းမြောင်း နေရာဖောက်မဲ့ နေရာသွားကြည့်သူက ကြည့်နဲ့ အစိမ်းပြင် တစ်ရွာလုံး တက်ကြွနေကြတယ်။

"အောက် အီး အီး အွတ်"

လင်းကြက်တွန်သံ ကြားပြီးတဲ့ အချိန်က စပြီး အစိမ်းပြင် ရွာလေးက လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ မနက်ခုနစ်နာရီလောက် ရောက်တော့ ပုဆိုး ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး လက်ထဲမှာ ပေါက်တူးကိုင်ကာ လမ်းလျှောက်လာတဲ့ သူကြီးမောင်ထိန်ကို ရွာသူရွာသားတွေ တွေ့လိုက်ရတယ်။

"မြန်မြန်လုပ်ကြဟေ့ သူကြီးတောင် ဆင်း လာပြီ ထမင်းထုပ်တွေ ပစ္စည်းတွေ စုံမစုံစစ်ကြဦး ဘိုးညက်တို့ ဆန်းဝင်းတို့ ကိုလည်း လှမ်းခေါ်ကြဦး"

ရွာသူရွာသားတွေ အားလုံး ယူရမဲ့ပစ္စည်းတွေကို ယူပြီးတာနဲ့ သူကြီး မောင်ထိန် ရှိရာကို ထွက်လာခဲ့လိုက် ကြတယ်။

"သူကြီး လူစုံပြီ တချို့အိမ်တွေက တစ်အိမ်လုံး လုပ်အားပေးမလို့ ဆို ပြီး လိုက်လာကြတယ်"

"အေး ကောင်းတယ် ငါလည်း သူကြီးဆိုပေမဲ့ မင်းတို့ နဲ့ တူတူ လုပ် မှာ ပါကွ မောင်ထိန်က အသက်ကြီးပေမဲ့ မပျက်စီးသေး ပါဘူးကွာ ဟား ဟား"

"ဒါနဲ့ သူကြီး ရေသွင်းမြောင်းကို ဘယ်နားကနေ စဖောက်မလဲ"

"လူနေအိမ်တွေ မထိအောင် ရွာပြင်ဘက်ကနေ ပတ်ပြီး ဖောက်မယ် ရေသွင်းမြောင်း အနက်က ခြောက်ပေလောက် ထားမယ် အကျယ်က ဆယ်ပေလောက် ထားမယ် ဒါမှ ရေများများ ဝင်မှာ ကဲ နေမမြင့်ခင် လုပ်ငန်း စလိုက်ရအောင်"

သူကြီးက သူ့လက်စွဲတော် ပေါက်ပြားနဲ့ ချောင်းရိုးဘေးကမြေကို စ ပေါက်ကာ ရေသွင်းမြောင်းကို စဖွင့်လိုက်တယ်။